

TORNAI JÓZSEF

Imamalom József Attiláról

Ha ez urál-nyelven,
József Attila,
téses eljátszottál,
az humor vala.

Ha komolyra fogtad,
József Attila,
legmélyebbre kellett
szódnak fúrnia.

A metafizikáról,
József Attila,
tudtad, hogy a líra
nem tan: logika.

A lét, tudtad, mozgás,
József Attila,
csak vallás hirdeti,
meg kell állnia.

Két szív titkáról is,
József Attila,
tanult tőled ez a
vén Hungária.

A Balaton szent víz,
József Attila,
jaj, mért lettél mégis
ott halál fia?

Párizsban tanultad,
József Attila
úgy szóljon a versed,
mint egy francia.

A Mama halálát,
József Attila,
úgy sirattad, mintha
harag szántana.

Hittél értelmünkben,
József Attila,
te voltál sóvárgott
jövők záloga.

Hitted szebb sorsunkat,
József Attila,
de maradt az ember
farkas farkasa.

Mályvarózsa

Égővörös tölcser: mályvarózsa.
Közepében sárgás bibe-csóva,
híznak mint a tavaszra a bimbók.
Az életem csak gyöngye szirom-folt.

Mályvapompa, lehullasz holnapra,
már violák köszönnek kacagva.
Új mosolyom lesz, ha elindulok,
keringek, mint a forró csillagok.

Mályvarózsa, egy életet kaptam,
rövid élet, élveztem bár hosszan.
Melyik kurta, melyik mindig-élet,
élteted a mályva-üdvösséget?

Részletek az életből

Gyere és vesd el a gyöngyöt,
gyere és csodálkozz a világon,
gyere és dönts ki gyerekekkorod kapuját,
gyere és úszd át a temetőt,
gyere és nézd a gepárd-galaxist,
gyere és építsd föl természet-templomod,
gyere és örülj bele pókhálódba,
gyere és idd apáddal a jövő-bort,
gyere és csókold végig testem,
gyere, gyere és üsd az Orion-dobot,
gyere és sétálj rózsát,
gyere és légy a Tejút fia,
gyere és fordítsd el a születés kilincset,
gyere és szeress, szeress reggelig,
gyere és tanulj meg gyurgyalagul beszélni,
gyere és robbanj be a halottak közé,
gyere és süss rám, alkonyat fészke,
gyere és ülj a villámcsapott sátor-tűz mellé,
gyere és ne félj, ha a bombák nyögnek,
gyere és sirasd meg anyád a halott-teknőben,
gyere és láss meg,
gyere és üsd a fatörzs-dobot,
gyere és edd a beléndek-ünnepet,
gyere és indítsd be a kőszárnyú repülőt,
gyere és cipeld hátadon barátod,
gyere és tépd el május elsején a lobogót,
gyere és cserélj mindenkivel,
gyere és halj meg, hiszen ez az egész élet,
gyere és égj tovább.

Zengj és zengj, muzsika!

Zenéből tudom meg, mi lesz a fájdalom,
a tudatalattim beszél a húrokon.

Beethovent, Bartókot, Mozartot hallgatva,
szívem sebeinek buggyan föl a hangja.

Van olyan szonáta, hogy az örömökről
megmondja, hogy szökünk a föld átka-körből.

A zene így gyógyít, bukunk tengerébe,
minden hullám enyhít, és soha sincs vége.

Változata annyi, amennyi egy élet
hosszán sem merül ki titka a zenének.

Én, mikor hallgatok Muszorgszkijt vagy Lisztet,
úgy szállok, csillagok szárnytolla érint meg.

Chopint ne említsem? Kamaszkorom óta
csalódásaimnak nincs vigasztalóbbja.

Szőke szerelmem is egy zongorista volt,
most is látom ujját, ahogy játékba fog.

Hiába költészet: mindenség-tárta líra,
a zene irányít, boldog verset írva.

Zene nélkül űrben tengnék a világon.
Zengj és zengj, muzsika, létbe-varázslásom!